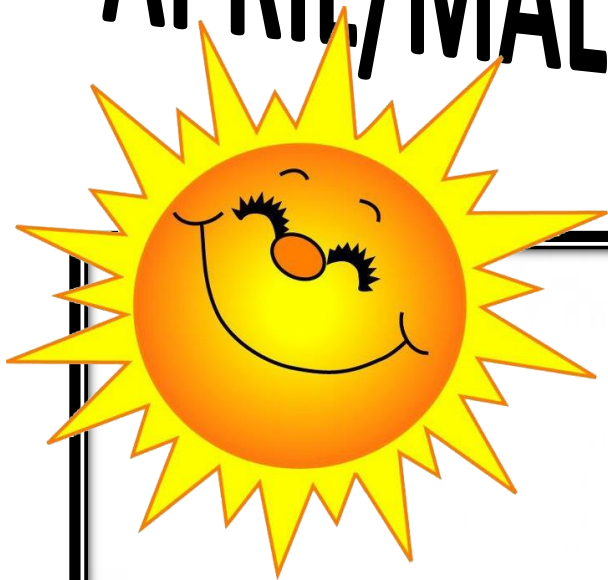

MESEČNIK

APRIL/MALI TRAVEN 4/17

Mesečnik DSO Bežigrad
April 2017, št. izdanih izv. 80
Izdajatelj: Dom starejših občanov Ljubljana Bežigrad,
Komanova ulica 1, 1000 Ljubljana
Ideja in oblikovanje: delovna terapija
Lektorirala: Ana Pogorelec Tomažič

INFORMATIVNA STRAN

Dom starejših občanov
Ljubljana Bežigrad
Komanova ulica 1
1000 Ljubljana
TEL:01/589 67 50
GSM:041 682 731
FAX:01/56 82 049
www.dsolj-bezigrad.si
e-mail: info@dsolj-bezigrad.si

Direktorica

Marjeta Maruša Kerč
E-pošta: info@dsolj-bezigrad.si

Tajništvo

Ema Horvat
E-pošta: info@dsolj-bezigrad.si

Socialna služba

Tjaša Rošker
E-pošta: tjasa.rosker@dsolj-bezigrad.si
Tina Bilić
E-pošta: tina.bilic@dsolj-bezigrad.si

Vodja rač. službe

Helena Slatinšek
E-pošta: slatinsek@dsolj-bezigrad.si

Obračun oskrbe

Telefon: 01/5896-757
E-pošta: tanja.vnuk@dsolj-bezigrad.si

ORDINACIJSKI ČAS ZDRAVNIK V AMBULANTI

PONEDELJEK:12.00-13.00

TOREK 12.00-13.00

13.00-14.00 razgovor s svojci

SREDA 12.00-13.00

13.00-14.00 razgovor s svojci

ČETRTEK 9.00-10.00

PETEK 12.00-13.00

BILJANA NIKOLOVA STOILOVA,
dr.med.spec.
Dejavnost: ZDRAVSTVENO VARSTVO
ODRASLIH
Lokacija: Komanova 1, Bežigrad
Naziv: SPLOŠNA AMBULANTA V DSO
BEŽIGRAD
E-mail: biljana.nikolova-stoilova@zd-lj.si
Kontakt: tel.:01/589 67 50

ČAS OBISKOV

Vsak dan od 8.00 do 19.30.
Stanovanjski oddelek od 8.00 do 19.30.
Negovalni oddelek od 15.00-19.30

FRIZER

Vsak torek in četrtek od 7.00 ure dalje.
Naročanje v recepciji.

PEDIKER

Vsak četrtek od 7.00 dalje
Naročanje v recepciji.

KNJIŽNICA

Knjige si lahko izposodite vsak dan med 13.
in 13.30 uro. Pri izbiri vam z nasvetom
pomaga gospod Marko Finec.

DOMSKI BAR

Odprto: 9.00 do 12.00 ter 13.30-17.30
Ob sobotah in nedeljah od 13.30-17.30

ČAS OBROKOV (v glavni jedilnici)

1.skupina:

Zajtrk 8:00, Kosilo 12:30, Večerja 18:00*

2.skupina:

Zajtrk 8:00, Kosilo 13:00, Večerja 18:00

*Ob praznikih in nedeljah sta kosilo in
večerja pol ure prej.

*O nedeljah je ob zajtrku servirana večerja
v obliki suhega obroka.

Prazniki in obredi

Svetovni dan zdravja: 7. april

7. april ni po naključju svetovni dan zdravja. Na ta datum pred 68 leti (leta 1948) je bila namreč ustanovljena Svetovna zdravstvena organizacija (ang. WHO), ena vodilnih organizacij na svetu, ki se spopadajo z aktualnimi globalnimi zdravstvenimi vprašanji in določajo smernice prihodnjega razvoja.

Velika noč: 16. april

Največji krščanski praznik.

Svetovni dan Zemlje: 22. april

Ali se kdaj spomnite na Zemljo, katera nas nosi, nam daje vse, kar potrebujemo za življenje, in nam omogoča raznoliko bivanje v svojem okolju? Zavedanje, da je naš planet živo bitje, katerega del smo tudi mi, naj nas vodi v dejanja, s katerimi bomo Zemlji izkazali hvaležnost in se ji zahvalili za gostoljubje.

Svetovni dan knjige: 23. april

23. april je svetovni dan knjige in avtorskih pravic. Dan je posvečen promociji branja, založništva in zaščiti avtorskih pravic ter intelektualne lastnine. Slovenija je ena redkih evropskih držav, ki praznik knjige praznuje en teden. Svetovni dan knjige je razglasil Unesco leta 1995. To je dan, ko praznujejo pisatelji, ilustratorji, knjižničarji in vsi, ki imamo radi knjige.

Dan upora proti okupatorju: 27. april

Dan osvobodilne fronte.

Stari slovenski pregovori

Sončen je april in suh, bo maj za lepo vreme gluh.

Če je april deževen, kmet ne bo reven.

Ljudska modrost

Čistemu obrazu je malo vode treba.

Prave prijatelje izkušamo le v nesreči.

Če si lev, rjovi, če si osel, molči.

Ni kritik vsak, ki kritizira, nekdo gradi, nekdo podira.

Čas lepoti vsak dan utrga en cvet.

Predvideni prihajajoči dogodki v aprilu

5. april – Mlada srca, pevski zbor

12. april – Delavnica za veliko noč

19. april – Koncert – godala

26. april – Partizanski pevski zbor

VELIKA NOČ

NAJVEČJI KRŠČANSKI PRAZNIK

Je največji krščanski praznik. Za kristjane se velikonočni čas začne na zadnjo nedeljo pred veliko nočjo – s cvetno nedeljo.

»Veliki« teden. Cerkev nam z obredi prikaže trpljenje, smrt in vstajenje Jezusa Kristusa. Obredi so spomin na podoživljanje zgodovinskih dogodkov, ki so se odvijali v znanih krajih Palestine, ki si jo je Jezus kot človek izbral za svojo domovino, čeprav je bila v njegovem času provinca rimskega imperija.

Cerkev praznuje veliko noč že od 4. stoletja kot poseben pomladni praznik, ki je premakljiv (prva nedelja po polni luni). Korenine segajo v predkrščansko dobo – zmaga dobrih duhov nad zimskimi demoni.

Od konca 20. stoletja se predstavlja tudi kot družinski praznik. Veliko noč praznujejo skoraj v vseh deželah sveta, a v vsaki malo na drugačen način. Pravoslavne cerkve praznujejo veliko noč en teden pozneje kot v katoliških cerkvah, včasih pa tudi na isti dan.

Simbolika praznika je zanimiva tudi za ateiste, zato praznujejo tudi ljudje, ki ne hodijo v cerkev.

Velikonočne praznike spremljajo bogate ljudske navade, ki jih je lepo upodobil slikar Maksim Gaspari.

Cvetna nedelja

V cerkvah blagoslovljajo oljčne vejice, tudi butare (butarice, presnece, presmece, pušeljč) s pomladnih cvetjem in zelenjem (oljčne vejice, pušpan, bršljan, jelka, brinje, tisa). Blagoslavljanje butarice sega v 9. stoletje, poznano po večini srednje Evrope in po vsej Sloveniji.

Obred spominja na Jezusov prihod v Jeruzalem, ko so mu ljudje metali oljčne vejice.

Butara je snop obarvanih oblancev in zelenja, povezanih v posebno obliko. Včasih nanjo navežejo tudi jabolko, pomarančo, pisane trakove.

Cvetni nedelji sledi »veliki« teden.

Čiščenje domov, priprava jedil.

Na veliki četrtek je v cerkvah dopoldne sveta maša kot spomin Jezusove zadnje večerje z učenci. Med mašo je učencem umival noge, postavil je zapoved medsebojne ljubezni: pozabimo vsa sovraštva, bodimo ljubeznivi do vsakogar, ki ga srečamo.

Pri večerni sveti maši berejo Pasijon – poročilo o Jezusovem trpljenju. Pri nas je bil najbolj znan Škofjeloški pasijon, ki so ga pripravili kapucini leta 1721. Besedilo je prvo ohranjeno dramsko besedilo v slovenščini.

Veliki petek

Strog post. Cerkveni zvonovi utihnejo kot spomin na Jezusovo trpljenje in smrt na križu. Ponovno začno zvoniti v soboto zjutraj. V cerkvah ni svete maše, središče obredov je čaščenje križa. Popoldne molijo križev pot (14postaj), zvečer berejo ali pojejo Pasijon iz Janezovega evangelija.

Velika sobota

Po cerkvah ni obredov, sveta maša je šele zvečer. Zgodaj zjutraj duhovniki blagoslovljajo ogenj (tleče gobe) in vodo. Na veliko soboto je dan čaščenja Jezusa ob grobu. Doma barvajo jajca (pirhi ali pisanice) in pripravljajo jedila za »žegen«. Zvečer je slovesna sveta maša, verniki imajo prižgane sveče.

Simbolika jedi: hren (simbol za žeblje), rdeči pirhi (kaplje Jezusove krvi), potica (trnova krona), šunka je simbol Jezusovega telesa.

Nedelja – Velika noč

Po župnijah so vstajenske procesije, na čelu nosijo kip Kristusa, ki je vstal od mrtvih. To je praznik veselja in upanja, to je družinski dan, ko se zberejo vsi člani družin pri velikonočnem zajtrku in kosilu.

Velikonočni ponedeljek

V Sloveniji tudi državni praznik, dela prost dan. To je dan za obiske. Veselo novico o vstajenju Jezusa Kristusa delimo s sorodniki, prijatelji in znanci. Ljudje si izmenjujejo pirhe in druga darila.

Naša družba je tržno naravnana, tudi velika noč je komercialno usmerjena.

SPOMINI NA VELIKONOČNE PRAZNIKE

JANEZ PODOBNIK (86), iz Ljubljane, pod Ježami. Znana gostilna »Pri Podobniku«, nekaj časa tudi »Pri Dalmatincu«. Na dvorišču je bil vrt in dva prostora za baliranje. Gostilna je bila odprta tudi za veliko noč.

»Doma je bilo pet otrok, starši in stara mama. Oče in stara mama sta peš hodila v cerkev v Vodmat.

Vsi smo pomagali pri čiščenju prostorov v hiši. Najbolj se spominjam barvanja pirhov. Uporabljali smo čebulne lupine, možno pa je že bilo kupiti barve (rdeča, modra, zelena, vijoličasta). Pekli smo orehove, rozinove in lešnikove potice. V soboto smo nesli velikonočne dobrote v košari, pokriti z vezanim prtičem na žegnanje v cerkev Sv. Petra, (v Mostah je bila še lesena cerkvica) ali na Kodeljevo.

V nedeljo smo se udeležili procesije in svete maše. Doma je bila družina zbrana pri zajtrku, opoldne pri svečanem kosilu.

Popoldne so nas obiskali sorodniki. Otroci smo se najbolj veselili sekanja pirhov (Kdor je zadel, je dobil pirh) in druženja z vrstniki.«

KARLA BAŠIN (87), doma iz kraja Dolsko (šola, cerkev). V družini je bilo osem otrok s starši. Najmlajša je bila Karla, ki je po OŠ končala obrtno šolo v Ljubljani in bila 40 let zaposlena kot šivilja v salonu v Ljubljani (pri Sv. Jakobu).

»Pred praznikom smo vsi pomagali pri čiščenju, v hiši, pa tudi mami pri pripravi jedil. Mama je vedno spekla šarkelj. Najraje smo barvali jajca. V soboto zgodaj zjutraj je brat šel v cerkev po tlečo gobo, da je oče nato pokadil v hiši. Popoldne sta polno naložen jerbas starša nesla k žegnu v cerkev.

Posebno lepe spomine imam na velikonočno nedeljo, na procesijo in svečano mašo.

Doma je bil po maši bogat zajtrk, opoldne pa svečano kosilo. Zbrana je bila vsa družina. Dekleta smo za veliko noč dobila nove bluže in krila, fantje pa hlače.

Prav veselo je bilo tudi pri sekanju pirhov.«

ANICA MARINIČ (79 let, doma iz kraja Studence pri Sevnici (cerkev). Doma so imeli kmetijo, redili so tudi živino. S starši so bili trije fantje, Anica je bila najstarejša. Po končanem šolanju je bila zaposlena v Kliničnem centru v Ljubljani. Med vojno so bili izgnani v Nemčijo, vrnili so se v opustošeno domačijo.

»Vsi smo pomagali pri čiščenju hiše in okolice, na polju nismo delali. Pripravljali smo jedila (peka kruha in potic). V soboto je en stanovalec iz kraja zgodaj zjutraj raznašal tleče gobe po hišah.

Doma smo barvali jajčka, večinoma so bila rdeča. Košaro, tudi jerbas z dobrotami, so ženske nosile na glavi, pokrito s prtičkom, na vrhu je bil šopek narcis. V košaro smo dali tri kose hrena (simbol za tri žeblje na križu), pet pirhov (simbol za pet Kristusovih ran), orehovo potico (simbol za Kristusovo krono), bel kruh in šunko. Po žegnanju smo dekleta hitela domov, saj je veljalo prepričanje, da se bo tista, ki bo prva prišla domov, naslednje leto poročila.

Otroci smo dobili nova oblačila. V nedeljo je bila procesija v cerkev Studence. Po maši je doma sledil velikonočni zajtrk, opoldne pa svečano kosilo. Nismo sekali pirhov. V velikonočnem času smo se udeleževali cerkvenih obredov.

V ponedeljek so nas obiskali sorodniki. Radi smo menjavali pirhe. Otroci smo se zelo razveselili daril od sorodnikov, čeprav so bili včasih le bonboni.

OBIČAJI V VELIKONOČNIH PRAZNIKI

SLAVKA BEVETEK, Trnovec pri Metliki

Kot drugod po Sloveniji, je tudi pri nas bil teden pred veliko nočjo namenjen čiščenju hiše in okolice. Potem pa smo še pekli praznične dobrote kot kolač, t.j. bil večji hlebec belega kruha z luknjo sredi in tudi belokranjsko pogačo, ki je imela po vrhu lepo prepletene kite, lepo zlato pečena je bila zelo lepa.

Pripravili smo vse potrebne jedi, ki smo jih zložili v jerbas in pregrnili z vezanim prtičkom in ga potem na velikonočno soboto nesli k blagoslovu velikonočnih jedi v cerkev.

V jerbasu so poleg pogače, šunke, hrena, potice, bile tudi pisanice pa manjši bel hlebček kruha, ki je bil simbol za dobro letino. V jerbas smo dali tudi nekaj krompirja in še drugih vsakdanjih živil.

V Beli krajini so bili in so še danes posebnost pisanice. Izdelovati so jih znale nekatere starejše žene. Ta spretnost sodi med ljudsko umetnost in živi še danes po nekaterih krajih Bele krajine (Adlešiči, Vinica).

Uporablja se cepilni nožek, z njim se natančno po stari predlogi izrezlja vzorec. Barve se utrjuje s čebelnim voskom.

Vsi ostali običaji so podobni drugim po Sloveniji. Npr. zbere se vsa družina ob velikonočnem zajtrku, vsako dekle mora priti k velikonočni maši z vsaj enim novim oblačilom. Tudi metanje kovancev v pisanice je bil običaj za stare in mlade.

DAN UPORA PROTI OKUPATORJU

Dan upora proti okupatorju (včasih samo Dan osvobodilne fronte ali Dan OF) je državni praznik, ki ga praznujemo 27. aprila. Na ta dan leta 1941 je bila v Ljubljani ustanovljena Protiimperialistična fronta, ki se je po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo 22. junija 1941 preimenovala v Osvobodilno fronto slovenskega naroda. OF je bila sicer ustanovljena dan prej, 26. aprila 1941, v hiši književnika Josipa Vidmarja, kjer so se sestali predstavniki nekaj političnih strank in kulturnih delavcev. To so bili: Boris Kidrič, Boris Zihlerl, Aleš Bebler (za KP), Josip Rus (za Sokole), Tone Fajfar (za Krščanske socialiste), Ferdo Kozak, Franc Šturm in Josip Vidmar (za slovenske kulturne delavce). Prvotno ime ob ustanovitvi je bilo »Protiimperialistična Fronta«. Nastala je deset dni zatem, ko je jugoslovanska vojska v Beogradu podpisala vdajo, in dobrih 14 dni po okupaciji Slovenije (Wikipedia.com).

DAN KNJIGE, 23. APRIL

je svetovni dan knjige, ki ga je razglasil UNESCO leta 1995; dan, ko praznujejo pisatelji, ilustratorji, bibliotekarji in vsi, ki imajo radi knjige. V različnih državah ga obeležujejo na različne načine in z različnimi dogodki, pri katerih je vedno v ospredju knjiga.

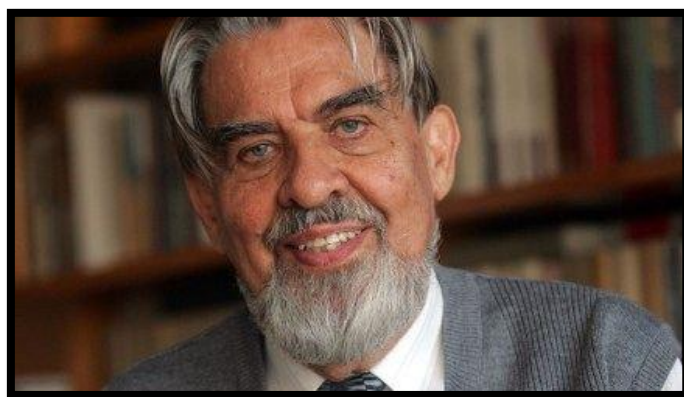
Knjižno bogastvo je nekaj, na kar smo Slovenci lahko zares ponosni, saj nas uvršča na lestvici družbene zavesti in kulturne ravni zelo visoko.

Umotvori mnogih naših pesnikov in pisateljev so prevedeni v vse evropske in še mnoge druge jezike. Slovenska književnost in njeni dosežki so dokument družbe, zgodovine in kulture in v zvezi s svetovnim slovstvom ustvarjajo umetniško resnico svojega časa.

Slovenska literatura po letu 1945 je v marsičem spremenila in obogatila svojo podobo. Dosegla je razmah v vseh vrstah in zvrsteh, tako na področju lirike, dramatike in pripovedništva. Poseben razmah sta doživela roman in drama, tako v vsebinskem kot v oblikovnem pogledu. Razlike so izjemno velike, saj segajo od stroge tradicije do skrajne avantgarde. Razpon je opazen zlasti v pripovedništvu, kjer se je od pretežno kmečke snovi premaknilo v obravnavo sodobnega mestnega človeka, njegovih socialnih in moralnih problemov.

Ob dnevu knjige je morda prav, da se tudi na kratko spomnimo slovenskih še živečih piscev, ki so ali bodo praznovali svoje visoke življenjske jubileje.

CIRIL ZLOBEC

Rojen 4. julija 1925 v Ponikvah na Krasu – življenjski jubilej 90 let, l. 2015

S pokojnimi prijatelji Tonetom Pavčkom, Janezom Menartom in Kajetanom Kovičem je sodeloval pri izdaji znamenite pesniške zbirke »Pesmi štirih« leta 1953.

Za roman »Moška leta našega otroštva« (1962) je bil nagrajen. Uveljavil se je tudi kot prevajalec. Za življenjsko delo je 1982 prejel Prešernovo nagrado.

ERVIN FRITZ

Rojen je 27. aprila 1940 v Preboldu, letos praznuje 77 let.

- Dramatik, prevajalec, pesnik
- Satirična poezija, pesniška zbirka »Za otroke«

Leta 1979 je dobil nagrado Prešernovega sklada.

NEŽA MAURER – ŠKOFIČ

Rojena 22. decembra 1930 v Podvinu pri Polzeli. Letos bo praznovala 87. obletnico rojstva.

- Pesnica, pisateljica, novinarka, publicistka
- 7 pesniških zbirk za odrasle
- 11 pesniških zbirk za otroke

Dobila je več literarnih nagrad, bila je nominirana za Prešernovo nagrado. Njene pesmi so prevedene v več evropskih jezikov in v japonščino.

STONE PARTLIČ

Rojen 5. avgusta 1940 v Mariboru, praznoval bo 77. obletnico rojstva.

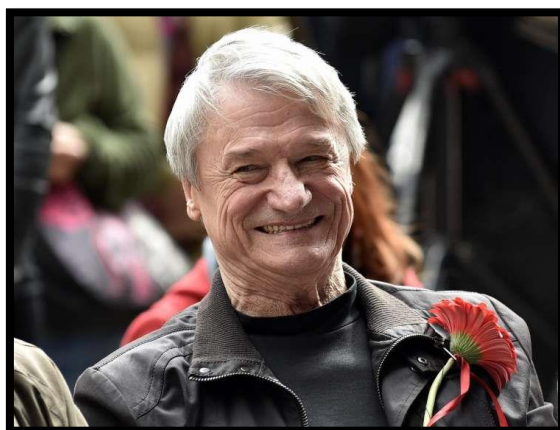
- Pisatelj, dramatik, scenarist, politik
- Opisuje životarjenje na podeželju, razkroj starih tradicionalnih vrednot in spornost novih
- Najpomembnejša je njegova igra »Moj ata, socialistični kulak«

Leta 2016 je dobil Prešernovo nagrado za življenjsko delo.

MIKI MUSTER

Pionir slovenskega stripa, ki v letošnjem letu praznuje 91 let. Leta 2015 je dobil Prešernovo nagrado.

NIKO GRAFENAUER

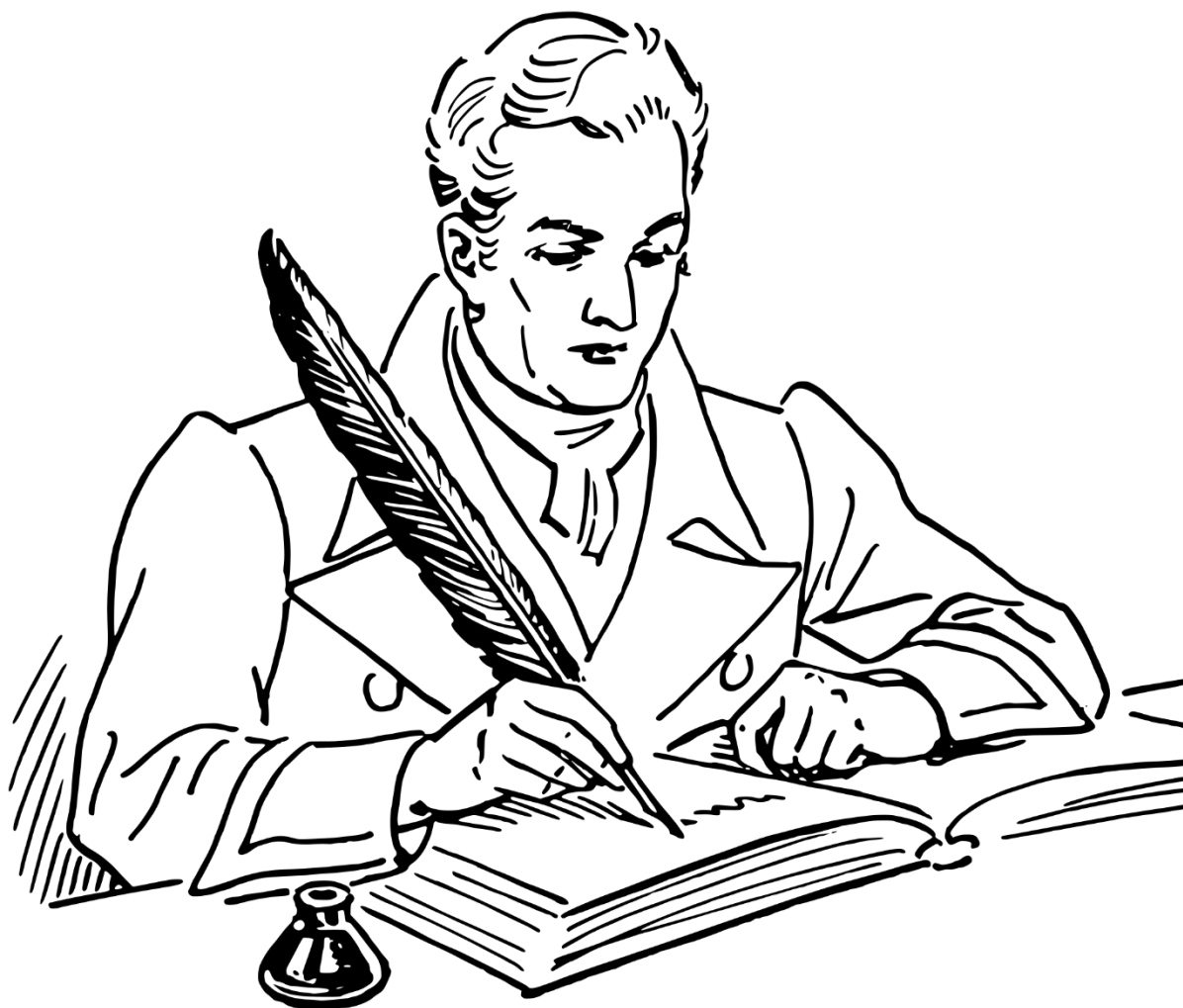

Rojen je 5. decembra 1940 v Ljubljani.

- 12 pesniških zbirk za odrasle
- 16 pesniških zbirk za otroke
- Več nagrad, 1997 Prešernova nagrada

Ob dnevu knjige je prav, da se zavemo, kako je branje dobre knjige pomembno za ohranitev duševne čistosti in vedrine duha. Poznavanje del naših besednih umetnikov je vrlina, ki naj bi odlikovala vsakega prebivalca naše

domovine ter zbujala zavest pripadnosti tej domovini. Škoda pa je, da veliko število mladih danes več ne posega po knjigi in da tudi mnogi študirajoči preberejo le to, kar jim nalaga program šole. Kljub temu pa bo vrednost pravih literarnih dosežkov ostala trajna last našega naroda.

PONOSNI NA NAŠO STANOVALKO

Naša stanovalka gospa Nevenka Gorjanc je članica združenja dvanajstih slikarjev, ki slikajo z usti.

Njene slike smo že občudovali na razstavi v avli našega Doma. 15. februarja letos je bila otvoritev razstave njenih slik z motivom čebele v Čebelarskem muzeju v Radovljici.

Založba UNSU iz Ljubljane izdaja ob določenih praznikih serije voščilnic in drugih razglednic – dela slikarjev oz. njihovih združenj.

V letošnji izdaji velikonočnih in drugih motivov so izdali tudi delo slikarke gospe Nevenke: voščilnica v kuverti z motivom konja.

Stanovalci in delavci Doma ji iskreno čestitamo.

PO SLOVENIJI

Nadaljevanje...

Naš tim zdaj spet hiti,
tja prot' zeleni Štajerski.

Še kanček Gorenjske,
prelepa planina,
pod njo na desno
Kamniškobistriška je ravnina.

Lepa so zelena, vzorna polja,
hiše obnovljene, nove do obzorja.

Na obrobju vzhodnem
ekonomsko, upravno je središče,
danes prav prelestno
satelitsko je Ljubljane mesto.

Kar trg bilo imenovano to naselje,
devetdeset že let odšteje.
Odkar pa uvršča se med vrsto mest,
poteklo let je šestdeset in pet.

Slamnikarstvo po vsej Evropi znano,
iz Domžal že davno je bilo poznano.
Pridni tu živeli so, žive ljudje,
da para kar težko jim najti je.

Podjetja zasebna in ustanove,
v kraju vzniknile so nove;
so obrtniški vsi obrati,
iz njih razvijejo
se industrijski sklopi ti bogati.

Tekstilna, usnjarska,
živilska, kemična je industrija,
uspeh, razvoj je kraja utrdila.

Okolica prelepa in bogata,
izletniku, turistu nudi se lepota vsaka.
V Mengšu ugledal dneva svit,
pisatelj je, Trdina, plodovit.

Lepo na Mengeško kočo se je vzpet',
nepozaben od tam je pogled.

Mestno živo bivališče,
kulture, športa je središče.
Univerza delavska,
vsestransko um krepi,
pomaga šport za zdrav razvoj ljudi.
A športnik mlad, kolajno si tud' najvišjo pridobi.

O, Celje, mesto lepo,
o tebi knjig napisanih nešteto.
Središče Savinjske si doline,
zelene, lepe te krajine,
kjer rodovitne so ravnice,
zelenega zlata so to gredice.

Nekoč bilo pomembna si CELEIA,
domovje rimskih si izbrancev,
pred tem pa že
ilirski delavnica kovancev.

Dali grofje celjski
zgodovinski so pečat,
najvplivnejši je Herman bil,
najbolj bogat.

Je hčerko Barbaro oddal,
cesarju avstroogorskemu v zakon dal.
Tako razširil svoj vpliv, oblast,
vse za bogastvo, čast!

A Barbara nesrečna b'la,
jo ribja kost udavila.

Romantična se vez
Veronike in Friderika
nesrečno odigrala,
oholost prebogatih
Veroniko je Deseniško pokončala.

Po Ulriku rodbina izumrla je,
pripadlo Habsburžanom je vse.

Savinja včasih je poplavljala,
les v Panonsko je nižino splavljala.
So poplave omejili,
jo z regulacijo ukrotili.

Industrija se razvila,
mesto širila, obogatila;
žal pa ga je tudi
s slabim zrakom obdarila,
mnoge je bolezni privabila.

V Pokrajinskem muzeju,
bogata arheološka je razstava,

zaživi vsa rimska Celeia prava.

Grofje so celjski, prebogati, zanimivi,
a vendar bili minljivi.

Vrh renesančnega slovenskega slikarstva,
platno, pritrjeno na strop,
v gledalcu vzbuja vtis globok.

Na Glavnem trgu pomembna spomenika sta,
Destovnika Kajuha, Antona Aškerca,
oba pomembna ta moža,
tudi v tem mestu bivala.

Meščanska šola pa gimnazija,
za širše vse področje,
mladino usposabljala.

Rojakinja celjska,
Alma Maximiljana Karlin –
evropskih jezikov se v Londonu vseh naučila,
v Celju šolo za tuje jezike ustanovila.

Celine prepotovala Zemeljske vse,
književna se dela njena vrste.

Romani, novele, opisi poti
in druga še dela,
njen opus krase.
Življenje to bogato,
prikaže dokumentarno
slovensko filmsko platno.

V spominski zbirki
Stari pisker, najdemo spomine,
tega zapora vse trpine;
mučene, kot talce ustreljene,
z junaško pa potezo,
nekaj, (127) rešenih jih težke te mračnine.

Devetdeset letos poteklo bo let,
kar Družba Mohorjeva v Celju posluje,
z izdajo knjig,
za narod deluje.

Na Grajskem hribu stari grad,
to Friderikov stolp, razgledna je ploščad.
Poleti tu so zanimive prireditve,
pogled pa nudi,
Savinjske te doline
vse odkritje.

Šport Celje davno že zaznamoval,
uspehe velike Kladivar koval.
Je rokomet tu slavo požel,
na lestvico se visoko povzpel.

Rogaška Slatina

Kotiček zemlje je slovenske,
v objemu hribov in gozdov,
čarne vode vir;
turizem zdraviliški mnogim
prinaša zdravje, mir.

Zdravilne vode vrelec

že bil Rimljanom znan,
z latinskim imenom
na plošči je imenovan.

Se Petar Zrinjski, hrvaški ban,
tu znebil bolečin, želodčnih ran.
Prispel Napoleonov brat Luis,
takratni nizozemski kralj,
se zadovoljen, zdrav, spet vrnil je nazaj.

Iz Evrope, s celega cveta,
tulist prav dobro že pozna,
vrednote, ki jih ta zdravja vir ima.

Sto let že star Zdraviliški je dom,
Dvorana muzikalna pa vabi vse,
k' za glasbo, najlepše koncerte žive.

V dvorani tej imel koncert je slavni pianist,
veliki je mojster Liszt.

Zdraviliški ta kompleks, bogat, izbran,
nudi gostom prav vsak dan:
zdravja vir, življenjsko novo moč,

veselo v bodočnost zroč.

Moderne vse hotelske pritikline,
zdravilne vode pitje iz vrtine,
vse razgibalne površine,
sprehodov, športom pestrih sestavine;
izletov krajših, daljših je spoznanje,
izdelkov stekla brušen'ga občudovanje.

Da gost sproščen je in vesel,
pomaga park ves razcvetel.
Večeri polni so veselja,
ga tudi glasba plesna spremlja.

PTUJ

Zagledali prelepo smo ravnico,
pogled objame pisano gorico.
Trte vinske zgodovinsko vzgajališče,
najžlahtnejših je vin v kletih tu prizorišče.

Ugledna znamka
ponesla na svetovno ga tržišče.

Zares si slikovito,
od davnih dni poseljeno,

slovensko najstarejše mestno bivališče.

Med Baltikom – Jadranom
poti trgovskih stikališče.

Rimljani v času Vespazijana
tu so gospodarili,
dosti so sledov pustili.
Habsburžani Grajski grič so utrdili,
pa dravski Vodni stolp zgradili;
laški so graditelji
podobo renesančno podarili.

Nemški kapital s politično prevlado,
se mestu je kasneje vsiljeval,
trgovce, obrtnike je slovenske,
v ozadje rad potiskoval,
do konca druge vojne je nadaljeval.

Spomeniki podajo mesta zgodovino,
v kosu enem rimski kaže, izjemno veličino.

Mit o Orfeju,
podan po Marku je Avreliju,
takratnem tega mesta geniju.

Poseljen Grajski grič že v davnini,
stavba najstarejša je,
civilna stavba v naši domovini.

Mestno staro jedro,
pod gradom mogočnim živi,
ohranja spomin,
na davne, pretekle še dni.

Pokrajinski v gradu muzej,
umetnosti je starih mavzolej.
Stanovanje viteza, njegova osebna oprema,
to mestna edinstvena je vnema.

Vinogradniška je etnološka zbirka
krajevna še posebnost:
trste vinske, vinarstva in kletarstva,
zgodovinska je izjemnost.

Svetovno znani Kurenti,
spomeniško so zaščiteni;
iz davnine običaj je znan,

prihod pomladi –
veselje starih, mladih,
spet novega življenja plan.

Turist, ki se v mestu mudiš,
želimo, da ne zamudiš,
ogledat glasbene instrumente vse,
slišat premile te zvoke lepe!

Festival ta vsakoleten,
dogodek je slovesen.
Tu zbere se kulture svet,
umetnik znan, neznan,
domač in tuj poet.
Podan najboljših umotvorov cvet.

Nekoč prebistra Drava,
za kopanje danes, žal, ni zdrava;
a tukaj vodni športi se gojijo,
se vsi jih veselijo.

Smučanje na vodi,
zanimiv, prelep je šport,
nudi Ranca –
v soncu raj, vsem odprt.

Se nadaljuje...

Ana Pogorelec Tomažič

ZAHVALA PRALNICI, ŠIVALNICI, LIKALNICI

Spoštovana ga. Ramiza Šabanović!

1. »Koliko časa pralnica v Domu že obratuje in koliko časa Vi delate tukaj?«

»Pralnica obratuje od samega začetka Doma. Sama delam v pralnici že 30 let. Začela sem delati kot perica – likarica, zadnjih 12 let sem vodja pralnice.«

2. »Kakšno je Vaše delo, ali se pri delu pojavljajo kakšne težave?«

»Moje delo je, da večinoma skrbim za osebno perilo, za sredstva pri delu, da se pravilno in ekonomično uporabljajo, za razporejanje delavcev, za zbiranje ponudb za tekstil, sama izbira teh in nenazadnje ostala dela v pralnici, kadar so dopusti ali druge odsotnosti.

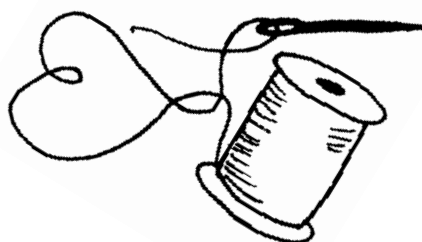
Delo v pralnici je fizično zahtevno, dnevno operemo od 550 – 600kg perila. V poletnem času je težje, ker temperatura narašča in je v pralnici zelo vroče. Eden od problemov je pa tudi neoznačeno perilo, ki prihaja v pralnico. Takšnega perila imamo zelo veliko in na žalost ne moremo ugotoviti, čigavo je.«

3. »Slišimo, da marsikje primanjkuje kadra za delo. Ali bi lahko tudi v pralnici izpostavili to težavo?«

»V pralnici imamo isto težavo kot ostale službe, kar se tiče kadra. Leta 2007 nas je bilo zaposlenih 7, naslednje leto je bilo število zaposlenih 6. V letu 2011 je ena od delavk odšla v pokoj, od takrat je v pralnici 5 zaposlenih.«

Za Vaše težko in požrtvovalno delo se Vam osebno in vsem delavkam v pralnici, likalnici in šivalnici v imenu stanovalcev Doma in tudi ostalih, ki sprejemajo Vaše usluge, v imenu Mesečnika, iskreno zahvaljujem.

D.P.

Vse gre za denar, žalostno

in tudi gre, res je.

Ker danes nobene

stvari več, nihče ne želi narediti zastonj. Včasih smo hodili na kmete delat, da smo si zaslužili oz. dobili hrano. Danes mladi že zgodaj gredo v službe, predpogoj dobro plačilo. Praksa za ljudi ne pomeni več napredka, če to ni pogojeno z denarjem. Svoje otroke sem vozila v hribe, da so videli, kako je potrebno delati, da lahko nekam greš.

Prej je še kdo naredil kaj zastonj, danes več nobeden. Prej so bili moji vnuki navajeni, da so dobili žepnino, ko sem se preselila v Dom, je to odpadlo. Sinu sem rekla, da bi jih rada videla, ko mi je odgovoril, da nimajo časa, sem rekla naj pridejo po denar in res so prišli. Otroci ne spoštujejo starejšega in se ne zavedajo, da bodo tudi sami stari. Z denarjem si nekoč ne bodo mogli privoščiti dostojanstva in spoštovanja, ki bi si ga kot starostnik zaslužili, če ga sedaj ne premorejo do sočloveka. Medosebni odnos je v današnjem svetu prav tako odvisen od denarja. Prav tako tudi sama rabim denar, da sem lahko tukaj, kjer sem, v Domu.

Denar, ki ga pri nekaterih ljudeh primanjkuje za hrano, drugi vlagajo v luksuzne objekte, v razkošje, ki ga človek ne potrebuje. Denar je vendarle potreben, ampak če človek nima pravih medsebojnih odnosov, ni življenja.

Odnos do sebe je važen, v prvi vrsti pa je spoštovanje do drugega. Če bi človek pri sebi našel mir, potem ne bi bilo vojn, kjer navsezadnje gre znova za denar. Primerjava tega nam pošastno razkrije, kako smo pozabili, kaj je tisto, kar šteje. Kaj pa šteje? Delo, ker delo je vse. Z delom bogatimo okolico, pa naj si bo delo na sebi, pomoč drugim, službeno delo, vzgoja. Delo naj bo ljubezen in potem bo tudi denarja dovolj za vse.

Zame je človek, človek, pa naj bo čisto navaden ali bogataš. Je samo človek.

Vera Maslo

MATEVŽ

Kadar Matevž bil je bolan,
k stari mami v Zreče bil je pripeljan
in kar na mah je bil zdrav.
Je sankal, smučal, vozil avto,
s štango in lojtrami, saj bil je voz.

Vanj je posedel sestrico in sosedo,
da preizkusi svoj leseni avto, z lesenimi
kolesi, seveda.

Od začetka je vse normalno šlo,
ko pospešila se je brzina, pa skočil je
šofer iz avtomobila,
vozilo v mlako črno se zvrnilo.

Zdaj zamorčka dva iz mlake vstala,
jokala in trepetala.

A stric jih te nesreče reši.

V banjo stara mama zamorčke posadi
in kmalu se na teraso prismejita dve
lepi deklici.

Prestrašen motorist pokuka za
vogalom,
če toča bo mogoče, al' ploha se ulila bo.
Pa vsi smo nasmejani pomahali,
šoferski si izpit napravil z odliko.

Mogoče se spominjajo te prijetne šale
še Matevž, Blažka, Slavko in soseda.
Prav dobro pa spominja tega se še stara
mama,
ki vam v spomin vse to je zapisala.

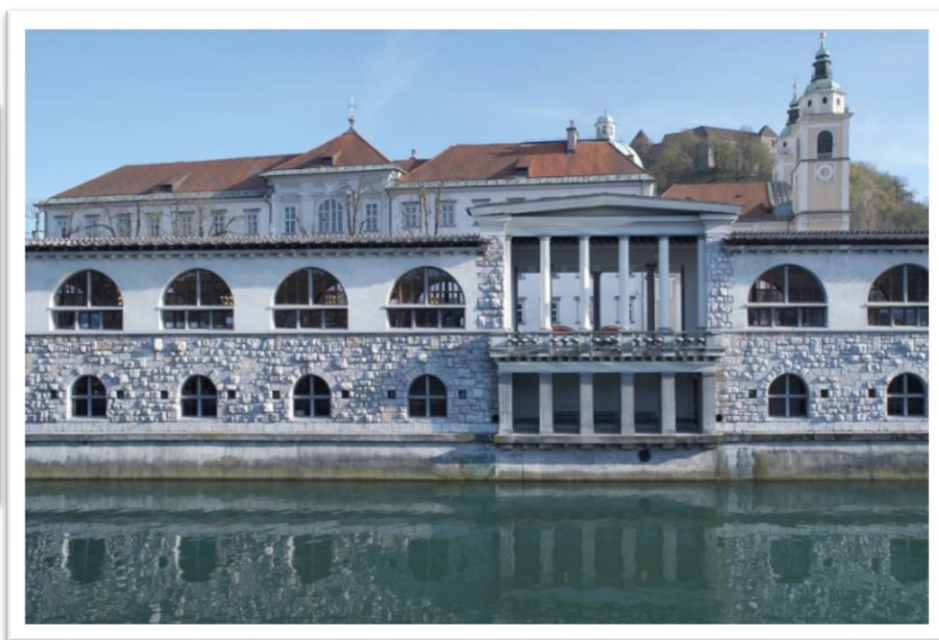
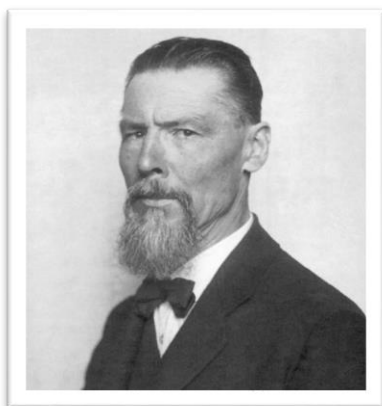
Zofija Marija Šrekl

Zanimivosti o Sloveniji in Slovencih 5

- Tradicionalna slovenska praznična jed je tako imenovana potica. Potico - zvit kvašen kolač, ki ga gospodinje nadevajo z orehi, makom, rozinami, različnimi zelišči, skuto, medom ali celo z ocvirki - najdemo po vsej Sloveniji ob vseh priložnostih. V zadnjih časih pa je potica postala tudi eden bolj prepoznavnih znakov Slovenije na najrazličnejših mednarodnih državniških, kulturnih in športnih srečanjih.
- V Celovcu rojeni Koroški Slovenec Jožef Štefan je leta 1879 utemeljil fizikalni zakon o toplotnem sevanju – to je tudi edini fizikalni zakon poimenovan po Slovencu. Danes se po tem znamenitem rojaku imenuje slovenski znanstveni inštitut Jožefa Štefana. Jožef Štefan je bil tudi velik slovenski domoljub in pesnik.
- Slovenska vojna za neodvisnost, je znana tudi kot desetdnevna vojna, s katero je Slovenija med 27. Rožnikom in 7. Malim srpanom 1991 izbojevala svojo neodvisnost od Socialistične federativne republike Jugoslavije (SFRJ). To je bila tudi prva vojna v Evropi po drugi svetovni vojni. Kljub svoji učinkovitosti in kratkotrajnosti je žal zahtevala 76 žrtev.
- Prva slovenska in hkrati tudi slovanska državna tvorba po razpadu Rimskega imperija je bila kneževina Karantanija. V različnih ozemeljskih in političnih ureditvah je obstajala od konca 6. stoletja, do konca 12. stoletja, ko je postopoma razpadla na različne vojvodine in krajine – Veronska krajina, Istrska krajina, vojvodina Koroška, vojvodina Štajerska, vojvodina Kranska.
- Arhitekturno podobo slovenskega glavnega mesta je v marsičem izrazito zaznamoval svetovno znan slovenski arhitekt Jože Plečnik. Njegov vpliv na sam izgled mesta je bil tako velik, da prestolnico nekateri imenujejo kar Plečnikova Ljubljana. Njegova največja

dela v Ljubljani zajemajo Narodno in univerzitetno knjižnico, Centralni stadion, pokopališki kompleks Žale, prireditveni prostor Križanke, glavno Tržnico, Tromostovje in še bi lahko naštevali. Plečnik je s sebi lastnim arhitekturnim slogom močan vtis pustil tudi drugod po svetu, predvsem v Pragi in na Dunaju. Jože Plečnik pa ni bil le velik arhitekt, temveč je bil tudi velik domoljub, katerega velika želja je bila samostojna slovenska država.

OBISKALI SO NAS NAJMLJAŠI ŠOLARJI

Koncert pevskega zbora OŠ Danile Kumar

V sredo, 8. marca 2017 so prišli na obisk v Dom najmlajši šolarji in odlični pevci.

Zborček je, pod vodstvom prizadevne zborovodkinje zapel tako popolno in doživeto, da smo bili vsi v nabito polni jedilnici navdušeni in ganjeni.

Uglašeno in otroško prsrčno so odpeli venček narodnih pesmi in seveda tudi vse ostalo.

Tudi ga. učiteljica, ki je pevce spremljala z igranjem na kitari in obenem vodila program, zasluži vso pohvalo.

Ko je utihnila pesem iz otroških grl, pa so mali pevci in pevke prišli med nas z voščili za 8. marec in ženam delili ljubka darilca, in sicer risbice, ki so jih sami izdelali in rožice.

Marsikatero oko se je zrosilo ob tej pozornosti.

Hvaležni smo za lepo doživetje!

A.P.T.

RAZVEDRILO

Postavi ustrezno številko pred primero:

1) Se postavlja	___ ko petelin na gnoju.
2) Smeje se	___ kakor bi iz škafa lilo.
3) Molči	___ kot kura.
4) Gara	___ kot cigan belemu kruhu.
5) Trese se	___ kot straka.
6) Govori	___ kakor svinja z mehom.
7) Dela z njim	___ ko šiba na vodi.
8) Kadi	___ ko žolna.
9) Kriči	___ ko počen lonec.
10) Krade	___ kot kovaški meh.
11) Drži se	___ kot pes teče.
12) Pije	___ kot jesihar.
13) Poje	___ ko polh.
14) Gleda	___ kot Turek.
15) Laže	___ kot ptiček na veji.
16) Se napihuje	___ kot bi rožice sadil.
17) Spi	___ kot črna živina.
18) 18 Plazi se	___ kot riba.
19) Dežuje	___ ko bi ne znal do pet šteti.
20) Piše	___ kot tele nova vrata.
21) Živi	___ ko zaboden vol.
	___ ko babji zob.

HUMOR

- Sabina je morala napisati spis o zakonski zvezi. Ko ga je napisala, ga je prebrala glasno pred vsemi sošolci.

»...Pri nas sme imeti vsaka žena le enega moža in vsak mož le eno ženo. Strokovno temu rečemo monotonija.«

- Učiteljica je tako podrobno razložila Darwinovo teorijo, da je upala, da so vsi natančno razumeli, za kaj gre. Pa se je kljub temu oglasil Jure.

»Gospa učiteljica, kateri človek je opazil, da ni več opica?«

- Kaj pomeni s.p.?

Sami pufi.

Kaj pa pomeni d.o.o.?

Dolžni okrog in okrog.

